

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 20.

V Ljubljani, v soboto 12. marca 1898.

Letnik III.

„Slovenski List“ izhaja v sredo in soboto. — **Naročnina** je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 5 novč. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravištvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15.** Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

„Takoimenovana sprava.“

Z največjo lahkoto, ne da bi bili koga vprašali ali komu razodeli, so zdrknili „kranjski“ deželni poslanci v nemški tabor in ondi z našimi tisočletnimi sovražniki dognali — brez vednosti izvrševalnega odbora narodne stranke — dogovore, katere smo mi imenovali zvezo z Nemci. Vsebina teh dogovorov nam sicer ni znana po črki, pač pa po sadovih jako dobro. Nekako glavno načelo je bilo: vsak pol! Polovico voza narodna stranka, polovico nemška stranka, katoliško-narodna stranka pa za vozom teci! Tu nimamo v mislih samo glasovanja pri volitvi v deželni šolski svet, ne samo podpore gledališču, 6000 slovenskemu in 6000 nemškemu gledališču (in teh 6000 gld. bodo slovenski Kranjci zaradi podedovanega greha plačevali Nemcem še nekaj let brez debate), sem ne štejemo sam vrivanja Nemcev v deželne službe, ampak vsak akt je stopil pod mero teh dogovorov, tako da prav dobro pravi v „Narodu“ mož, ki je bil vsemu priča, „posledice takoimenovane zveze z nemškimi veleposestniki so se skoraj dan za dnevom kazale v deželnem odboru“. Tako se je polovico Kranjske izročilo narodni stranki in polovico Nemcem, in da bi se „zmerni“ Nemci ohranili pri dobri volji, izdala se je parola, da si obmejni Slovenci že lahko pomagajo sami. Ta zveza z Nemci je postala tako čvrsta, da se je morala dvigniti vsa obmejna Slovenija in da je bilo treba vpreči šest parov volov, ki so vlekli na pretege mesec dni; in še danes ni gotovo, če so jo pretrgali do dobra. „Narod“ govori namreč še jako dvoumno. Enkrat pravi: „po dolgem in težavnem razpravljanju se je dosegla takoimenovana sprava“, v istem članku pa zopet trdi, „da o spravi prav za prav govoričice biti

ne more“ ter odločno svari pred vsako bombastično pretiravanostjo in pred nenaravnim povikšavanjem sprave“. Nočem trditi, da je bila vsa pravna akcija goli humbug, tudi dejstva, da so Nemci še v trenutku, ko bi bil dr. Schaffer kot mož moral odložiti svoje mesto v deželnem šolskem svetu, volili dr. Tavčarja zopet za deželnega odbornika, ne devamo tu na tehtnico, pač pa nas dejstvo, da je glasilo dr. Tavčarja ostalo načelno nasprotno sklenjenemu narodnemu programu, kakor za časa zveze z Nemci, navdaja s strahom, da v resnici o spravi prav za prav govoričice biti ne more. Ko „Slovenec“ vedno povdarja vseslovensko stališče in občne potrebe slovenskega naroda, bije pa „Slov. Narod“ vedno le na boben stranke in se z vsemi silami postavlja na stališče stranke, ki mora biti načelno nasprotna katoliško-narodni stranki, če ne, je v največji nevarnosti, da pogine ta ljuba stranka.

Iščejo se tedaj pred vsem le vzroki za posebno stranko! Pred tremi leti je bil tak vzrok narodnost. Konstatovalo in obžalovalo se je na shodu zaupnih mož, da je katoliško narodna stranka „zapustila slovenski narodni program in ustvarila drug program, v katerem se slovenska narodnost ne nahaja kot smoter in kateri daje potuho popustljivosti in brezbržnosti v narodnih vprašanjih“. Ker danes živ krst ne more trditi, da je katoliško narodna stranka manj narodna, kakor narodna stranka, moral se je najti drug ločilni moment, ki dela po besedah Tavčarjevih velikansk propad med obema strankama, in to je krščanstvo. Krščanska ideja je delala ob sklepanju slovenske sprave največje težave. Kakor dr. Tavčar sam piše, je on hotel, da naj se izbacne iz dogovornih sklepov „krščanska podlaga“, četudi ista stoji v programu naših državnih poslancev in je ta program potrdil vseslovenski shod. Želja dr. Tavčarjeva se sicer ni

izpolnila, ali s tem še ni bila potegnjena kost iz grla. Krščanski ideji veljav v „Narodu“ boj tudi po skovani „takoimenovani spravi“, neprestano se tu postavljajta v nasprotje katoliška misel, katero straži „Slovenec“ in napredna misel, katero straži „Narod“. Pred tremi leti je še pisal „Narod“, da nas ne loči vera, in grozno se je hudoval nad „Slovencem“, ki je trdil, da nas loči vera, danes pa prav „Narod“ na to tišči in na to dela, da bi nas ločila vera, zastopajoč v svojih predalih drugo vero in novo moralo, nasprotno tisti morali katoliški, katera je osrečevala in tolažila naše prednike dolga stoletja.

Da nam kdo ne poreče, da pogrevamo staro kašo, ali da natolcujemo, naj citiramo, kar je pisal „Narod“ o morali dne 4. t. m. „Časi se izpreminjajo in z njimi tudi moralni nazori. Kakor smo se mi emancipovali od svojih prednikov, tako se bodo emancipovali od nas v marsičem naši zanamci. Ti naši zanamci bodo bridko obsodili in nespoštljivo zavrgli marsikatero „sakrosanktno“ in „vekovito“ dogmo naše eferme „morale“, zlasti pa našega efemernega socijalnega „reda“. „Narod“ tudi pove, kaj je njemu moralno, ko pravi: „Izraza ‚moralno‘ seveda ne rabim v onem trivijalnem pomenu, kakor naši filistrski moralisti. V soglasju s prejšnjimi izvajanji imenujem moralno vse to, kar človeštva kulturni razvoj in napredek pospešuje, a nemoralno vse ono, kar ta napredek ovira“. — Zato piše „Narod“ vedno o svobodni misli in napredku, ki sta „nasprotna katoliški misli“, zato je pri sklepanju sprave „preglavico napravljala — posebno dr. Ivanu Tavčarju — krščanska podlaga, ki se je brez vsake potrebe vzprejela v besedilo prve točke“ (takó poroča „Narod“). Mi pa lahko rečemo, da dr. Tavčarju dela preglavico krščanska podlaga posebno zavoljo tega, ker on iz do-

Pred petdesetimi leti.

V dunajskem Grand-Hotelu imajo danes spominsko veselico prvi bojevniki za ustavo in svobodo narodov v Avstriji iz l. 1848. Med njimi je tudi naš rojak g. vladni svetnik Anton pl. Globočnik, ki je bil tačas glavni zastopnik Slovencev na Dunaju in na slovanskem shodu v Pragi. Vse je hrepenelo l. 1848. z nastopajočo pomladjo otresti se ledenega Metternichovega absolutizma, zato se je začelo po francoskem vzorcu tudi v Avstriji silno vrvenje narodov. Vodilna ideja je bila sprva „bratstvo“ in „svoboda narodov“, na zadnje pa „nemštvo“ in „sužnost Slovanov“. Ali smo do danes naredili korak naprej? . . .

Dne 12. marca l. 1848. so se zbrali dijaki v avli dunajskega vseučilišča in so sklenili addresso na cesarja, v kateri so zahtevali svobodo vere, uka, besede in tiska in sklicanje narodnega državnega zbora. Hipoma je to gibanje šinilo med narod in prineslo znane „marčne dneve“ s prelivanjem krvi po ulicah dunajskih. Revolucija se je pričela dne 13. marca, ko je ljudstvo zahtevalo, da naj bode zborovanje deželnih stanov na Dunaju javno. Metternich in drugi zagovorniki absolutizma so zbežali z Dunaja. Dne 15. marca je cesar obljubil ustavo in dovolil tiskovno svobodo. Ustanovila se je na Dunaju in po drugih mestih „Narodna straža“. Ljudje so nosili pri-

pete bele trakove v znak veselja in narodnosti tudi v Ljubljani, ko je semkaj došla vest o revoluciji na Dunaju dne 16. marca. V znamenje, da je pognala mlada svoboda, so nekateri Ljubljančani razsvetlili okna, nekateri „smrkovci in odrasli divjaki“ so pa razsajali vso noč, županu Fischerju pobili okna in ga prisilili, da je zbežal še tisti večer na Vrhniko.

Viharni dnevi 1848. leta so obetali mnogo, izpolnili malo, vender so imeli za Slovence posebno jeden dober vspeh: vzdramili so slovenski narod iz spanja in mu vdahnili narodno zavest. Zahteval je narod pravice slovenskemu jeziku v šolah in uradih, in zahteval je zjedinjeno Slovenijo. Leto 1848. se lahko imenuje leto prerojenja za slovenski narod. Narodno navdušenje je bilo tačas večje, nego je dandanes. Prištevali so se Slovincem in delovali so v slovenskem jeziku za njih kulturni napredek možje, ki so postali pozneje odločni nasprotniki slovenskega naroda.

V spomin na ono znamenito leto naj natisnemo tu nekatere važneje listine iz l. 1848., ki nam kažejo, za kaksne politične ideale se je tačas ogrevalo Slovenstvo in katere točke so stale pred 50. leti na programu slovenskega dela.

Slovensko društvo v Ljubljani Slovincem!

Sušca mesca je avstrijskim narodam solnce svobode zasijalo, katero smo tudi mi z

neizrečenim veseljem sprejeli, in se zato serčnosti verlih Dunajčanov hvaležne skazali. Poklican je bil državni zbor, in začel se je delati terden zid nove ustave našiga cesarstva, po kateri vsi narodi toliko hrepenijo.

Ali že iz začetka so skušali nezvesti Talijani, ki so toliko let z nami zedinjeni živeli pod krono avstrijskega cesarstva, z silo se ti zavezi odtergati. Kmalu za njimi so se tudi zviti Madžari prekucij na Dunaju poslužili, od ustavniga cesarja razun mnogih drugih reči svoje posebno ministerstvo po sili zadobiti in tako se tudi od avstrijskega cesarstva ločiti. Terjali so clo, de bi se vse dozdej z Avstrijo zjedinjene ne madžarske dežele ogerske krone tudi odtergale in zanaprej oblasti madžarskega ministerstva podvergle. Večkratne poskušnje mirniga poravnjanja so brez zaželjeniga nasledka ostale; — na zadnje je hudobna derhal clo umorila cesarskega komisarja, kteriga so Cesar v Budapešt poslali. Jelačić, ban hrovaški in po tem od Cesarja postavljen cesarski komisar čez celo ogersko deželo, se je tedaj z armado proti Budapešti vzdignil, zatiranim narodam pravico zadobiti. Ali na to so Madžari vse moči napeli, de bi ga pokončali. Oni so bili taisti, ki so z mnogimi zvijačami in z obilnimi dnarji zadnje žalostne prekucije na Dunaju napravili, ktere so žalibog! radovoljne pomočnike med tistimi našle, ki v razrušenji Avstrije, v puntu in nepostav-

hodkov „Narodno tiskarne“ plačuje moža, ki je načrtal in v stoterih izvodih poslal med slovenski svet zgoraj opisana načela morale z nekrščansko podlago. — „Kristus naš Gospod ni tako učil“, je klical na shodu zaupnih mož 1. 1894. Luka Svetec, in te besede naj si zapomni danes „Narod“, ko v nebesa povzdiguje ateista Zolo in uči nekrščansko moralo. „Naš narod je bil vedno zvest svoji veri“, je rekel Svetec, „in naša stranka ni storila nikdar kaj tacega, kar bi narodu slabilo verski čut. Nasprotno! Pri vsaki priložnosti, ko je narodna stranka očitno nastopala, bilo je prvo, izkazati svoji veri spoštovanje, svojim duhovnikom čast“. In tudi dr. Tavčarju še ni delala tačas prav nič preglavice niti krščanska niti katoliška verska podlaga, ko je v soglasju z najodličnejšimi možmi narodne stranke potrdil šesto resolucijo narodnega programa, ki se glasi: „Pri znavajo se načela katoliške vere kot trden temelj razvoju slovenskega naroda, ter se izreka želja, da bi na tej in na narodni podlagi zložno sodelovali vsi Slovenci v težkem boju za narodov obstanek“. Ne rečemo, da danes dr. Tavčar zametuje ta trdni temelj po svojem notranjem prepričanju — to sodbo prepuščamo Bogu — sodimo pa, da se mu upira zategadelj, ker hoče po vsej sili, da se njegova stranka loči od druge slovenske stranke, in, lahko rečemo, od ogromne večine slovenskega naroda, samo da ostane samostojna stranka in on nje poglavar.

Ubogim Slovencem je najmanj treba verskega boja. Ta boj bode pa gotovo nastal, hujski kot kdaj, ako se bode po „takoimenovani spravi“ hotel postavljati naš verni narod na protikrščansko podlago. Ni nam bilo vseč, ko smo ob času boja za absolutno narodnost čuli raz prižnic politične govore, še manj nam pa more biti vseč, ako se politiki „Narodovega“ uredništva mešajo v vero v smislu, ki je sovražen in nasproten naši krščanski veri. Ne dvomimo čisto nič, da govorimo iz srca velikanske večine Slovenstva, ako pravimo: Od „Slov. Naroda“ ne tirjamo, da bi „v polni ponižnosti hlapčeval klerikalni ideji in razobešal pa listu samo rožne vence“, pač pa tirjamo odločno, da naj on rožne vence in krščansko idejo pri miru pusti. Ako to stori, kmalu pridemo od „takoimenovane sprave“ do — resnične sprave, ki je in ostane našemu narodu „svitla zvezda“.

Izvirni dopisi.

Iz Savinjske doline na Štajarskem 10. marca. Lepa, romantična je naša Savinjska dolina. Po njej se vije kakor sreberni

nosti svojo srečo išejo. Tako je bilo overženo Dunajsko ministerstvo; sivoglav minister od divje derhali vmorjen in obešen, in Cesar prisiljen, Dunajsko mesto zopet zapustiti. Z orožjem iz cesarske orožnice pobranim previdjena množica in nekoliko razdraženih ljudi derže v strahu državni zbor, kteriga so malo ne vsi slavjanski poslanci zapustiti mogli. Tudi jezero in jezero družih družin je bežalo od tistega dneva iz Dunaja.

Po tacih prigodbah prisiljen se je Jelačič naglo obrnil proti Dunaju, de bi z druženo močjo brezpostavnosti konec storil in ustavno avstrijsko cesarstvo obvarval, kar bo z Božjo pomočjo in s pomočjo dobromislečih ljudi na Dunaji in po vsih avstrijskih deželah gotovo tudi dosegel, ker pravična reč na zadnje še nikoli ni brez zmage bila.

Mi Slavjani se Avstrije čversto držimo, in smo enodušno pripravljani, njeni ustavni prestol (tron) do zadnje kaplje kervi braniti in podpirati. Tudi mi hočemo svobodo, pa mi hočemo enake pravice za vse narodnosti. Mi hočemo, de Avstrija velika in mogočna ostane. Mi hočemo, de so ustavniga Cesarja posvečeno veličanstvo in njegovi odgovorni ministri svobodni, prosti in močni. Mi hočemo, de se ustavodajavnemu zboru od nobene strani sila in strah ne dela. Mi pa nočemo, da bi eno samo mesto celimu cesarstvu postave dajalo, o kterih imajo svobodni namestniki vsih avstrijskih narodov govoriti,

trak bistra Savinja, ob koje bregovih se vzdigujejo lepi trgi in vasi. Pred vsemi slovi narodno Mozirje blizu na meji med gornjo in spodnjo Savinjsko dolino. Tu očara tujca zlasti nova „Narodna šola“, krasno poslopje, katero je stalo veliko veliko denarja. Težko, da bi bili vspehi šolskih otrok v povojnem razmerju z izdanimi stroški! Razven šole ima Mozirje tudi druga lepa poslopja. Isto takó je tu razvito društveno življenje: Narodna čitalnica deluje že dolgo let prav vspešno. A tó je križ, da je tu neki „nebodigatreba“, ki ima vedno narodnost na jeziku, ki povsodi suče svoj jezik, ki hoče, da bi vse po njegovem gošlanju plesalo, a niti ud „Čitalnice“ ni. Zakaj ne? Mili se mu krajcarjev, ktere takó prisrčno ljubi. Zadnji čas se govori, da isti „nebodigatreba“ ni več zadovoljen z našim občinskim zastopom in agituje proti njemu. Menda bi sam rad sedel na kurulski stol. No, mi ne vemo, če je to res, ali ne, rečemo pa to, da bi bili Mozirčani „kebrasti“, če bi se dali voditi od tega „nebodigatreba“.

Iz zlate Prage. — 9. marca. „Probuzeni“, glasilo narodnih delavcev češkoslovenskih, piše v svoji 4. številki: „Dolžnost vsakega Čeha, naj si tudi ni pristaš naših teženj, je, da pripravlja pot našemu delovanju; mi potrebujemo trdne organizacije delavstva i v najodročnejših krajih. In ta organizacija raste s čudovito silo, da človek mora strmeti, ako zasleduje nje začetek in razvoj. Skoro po vseh večjih in imenitnejših mestih na Češkem so podružnice. Isto tako je na Dunaju, kjer je središče tega gibanja v društvu „Barák“. Na Moravskem se družijo narodni delavci v Prostějovu, Vitkovicah, zlasti pa v Brnu, kjer v kratkem izideta dva nova časopisa za Moravo in Šlezko: „Češko-slovanské dělnické rozhledy“ in „Češko-slovanský dělnický obzor“. V Plznu pa bodo izdajali narodni delavci list „Naše snahy“. —

Komur je znano, v čegavem taboru se bili češki delavci večinoma še za časa volitev v V. kurijo in kako silo so tedaj gnali socijalni demokratje, se mora čuditi, da je nastal tekem jednajstih mesecev tak preobrat. Sedaj se godi socijalnim demokratom slabo, silno slabo. Koder hoče kak njihov poglavar sklicati shod in razkladati svojo „mokrotno“ modrost, zbero se v mogočni večini narodni delavci, ki izjavijo, da tacega učenjaka ne marajo poslušati. In soc. demokratiški poglavar — bodisi Šturm, Job, Vrátný ali kdo drugi — mora oditi v dolgim nosom. . . Tako se jim vrača: kdor seje veter, žanje vihar!

Poseben razložek med soc. demokracijo in narodnim delavstvom pa je ta, da se prva ni nič trudila in se ne trudi za svoje uboge pristaje, dočim narodna organizacija deluje zdru

Bratje! morebiti se vam bodo, kakor se je že sem ter tje skušalo, po razposlanih ljudeh in spisih poslednje dunajske prigodbe drugači pripovedale in razlagale. Ali ne verjamite jim nikar! In ako se vam bo goljufno reklo, de vam kdo hoče obljubljenе pravice in svobode zopet odvzeti in vse na staro kopito nazaj spraviti, — za Božjo voljo ne verjamite tacim sleparjem! Ako se vam bo prigovarjalo, da se zdej le za ohranitev dodeljenih pravic Dunajčani poganjajo, in de bi jim za to pomoči pošiljati treba bilo, odgovorite jim: To niso verli Dunajčani, kakoršni so poprej bili; to je le ena stranka tacih, ki so Madžarsko reč zgrabili, nas Slavjane do dobriega potréti, ki nimamo enacih misel kakor nezvesti Talijani, Madžari in Nemci, ki svojo srečo le v vladi brez Cesarja išejo. Mi verjamemo svojim poterjenim prijatlom, ki tudi svobodo ljubijo, več kakor vam; mi se na besede Cesarja svojega bolj zanesemo, kakor na vaše. Del mi zaupamo va-nj, v svojo dobro pravico in v zmago svoje dobre reči, za-torej jo na ves glas rečemo: Živi naš ustavni cesar Ferdinand! Živi prava svoboda! Živi edina mogočna Avstrija!

To, dragi prijatelji! smo Vam v boljši razjasnjenje in zagotovljenje zadržnega razglasa, kteriga ste s tolikim veseljem sprejeli, še povedati hotli.

V Ljubljani 15. Kozoperska 1848.

(Konec prihodnjic.)

ženimi močmi. Ustanovila si je svojo veliko Čitalnico; ni davno še, kar so se začele priprave za ustanovitev občne delavnice, v kateri bodo preskrbljene z delom in zaslužkom postarne šivilje, katere drugod ne morejo več dobiti dela. V Kutni Gori so se začele staviti delavske hiše, v katerih bodo imeli delavci prav po ceni svoja stanovanja. To misel je sprožil drž. poslanec dr. Pacák. V Pragi se vrše vsak petek govorniške vaje, ki imenitno prospevajo. Žilavo je nabirala narodna organizacija za časa mraza in gladu v Pragi radovoljne doneške in razdelila v kratkem več sto goldinarjev.

Pomenljivo je dalje to, da so se združili z nar. delavci i zasebni uradniki, katerih je 40.000! Tako številno se je pomnožila organizacija v enem dnevu! — Posledica tega krepkega, da, bohotnega razvitka in zmagoslavja narodnostne ideje je, da sta se izrovali Židom in soc. demokratom dve važni postojanki iz rok: bolniška blagajna na Smichovu in ona v Čeških Budjevicah. Druga posledica pa je ta, da se Židje silno boje za svojo ljubo soc. demokracijo. V Mladi Boleslavi n. pr. plačujejo Židje sodrugom po 50 kr., ako razbijejo narodnim delavcem shod. A vržen je v vodo i ta denar.

Politiški pregled.

Nasprotniki Thunovi vladi so ne-le nemški nacionalci, ampak tudi krščanski in nekrščanski socijalisti na Dunaju. Obojnim socijalistom se zdi, da je ministerstvo, ki obstoja po večini iz članov veleposestva, nasprotno zahtevam nižjih slojev in mu napovedujejo obstrukcijo. „Narodni Listy“ se pa hudujejo nad Thunom, da je v ministerstvo poklical dr. Bärnreitherja, jednega najodločnejših nasprotnikov češkega naroda. — Včeraj je prišel ministerski predsednik grof Thun v Prago, vsprejel uradništvo pri namestništvu, katero bi rad ostavil grof Coudenhove. Sinoči je povabil grof Thun župana dr. Podlipnega na zaupno posvetovanje.

V državnem zboru je bila dne 10. t. m. konferenca izvrševalnega odbora desnice. Udeležili so se je David vit. Abrahamovič, dr. Kramář, dr. Fuchs (prejšnji predsedniki), dalje za poljski klub vitez Javorski, grof Dzieduszycki, za češki klub dr. Engel, za fevdalno češko veleposestvo grof Palfy, za kat. ljudsko stranko baron Dipauli in dr. Ebenhoch, za središče grof Falkenhayn, za krščansko-slovansko zvezo dr. Šusteršič in vit. Vuković. Izrekle so se stranke desnice solidarne in se domenile glede predsedstva v zbornici. Govorilo se je baje, da bi se napravili 4 predsedniki, med katerimi bi bil tudi dr. Ferjančič. Dosedaj se je sklenilo, da se bode kandidoval za zbornično predsedstvo dr. Fuchs, mesto prvega podpredsednika se prepusti Čehom, drugega podpredsednika pa opoziciji.

O novih jezikovnih naredbah za Češko pravi „Bohemia“, da so Nemcem bolj nevarne, nego Badenijevе. Po teh naredbah bi bilo le okrožje taborskega okrožnega sodišča popolnoma češko, tri okrožja izključno nemška (Eger, Reichenberg in Böhmisch-Leipa), drugih dvanajst okrožij bi pa bilo jezikovno mešanih. „Politik“ pravi, da je naravnost absurdno, ako Nemci pobijajo tudi nove jezikovne naredbe, da je to pravi juridični nonsens, ker ena naredba mora veljati, dokler se ne napravi jezikovni zakon.

Finančni minister dr. Kaizl je odložil mandat za državni zbor, ker tako zahtevajo pravila češke svobodomiselnе stranke, in kandiduje vnovič. Radikalci mu bodo kot protikandidata postavili dr. Rašina in menijo, da bodo spravili dr. Kaizla v veliko zadrego. Minister Kaizl je včeraj sprejel čestitke uradništva v finančnem ministerstvu.

Poslanec Schönerer je pri državnem pravdništvu na Dunaju vložil tožbo zoper grofa Badenija, viteza Abrahamoviča in dr. Kramafa, češ da so mu s svojim postopanjem v državnem zboru jemali osebno svobodo.

Moravski Nemci so napovedali novemu ministerstvu boj. Poslanec baron d' Elvert je dne 9. t. m. na shodu v Brnu rekel, da poravnava v državnem zboru v sedanjem času ni mogoča,

ker Nemci odločno zahtevajo nov jezikovni zakon in se nikakor ne morejo zadovoljiti z novimi jezikovnimi naredbami. Ker je ministerski predsednik sestavil tak kabinet, mu Nemci odgovore z najostrejšo opozicijo in se ne brigajo za to, da je ustavoverno veleposestvo šlo v vladni tabor.

V Krakovu so predvčerajšnjim napravili akademiki komers in so povabili tudi poslanca Stojalovskega, da bi imel govor. Vrinili so se pa na komers socijalni-demokratski delavci in začeli ropotati, da je policija zborovanje razpustila.

Vodstvo nemške ljudske stranke na Štajarskem je sklenilo, pobijati Thunovo ministerstvo z najhujšimi obstrukcijskimi sredstvi, dokler se ne izda zakon, ki zagotovi nemški državni jezik. Nadeja se vodstvo, da vsi nemški ustavovorni veleposestniški poslanci ne bodo šli za onimi izdajicami, ki so sramotno prelomili nemško zvestobo, katero so lani obljubili nemškemu narodu.

Bolgarski knez Ferdinand je bil v avdienciji pri avstrijskem cesarju, kar mu že dolgo ni bilo dano. Bolgari so veseli, da so se poravnala nasprotja med obema vladarjema.

Ruski car zahteva s posebnim ukazom od finančnega ministra 90 milijonov rubljev za pomnoženje vojnega brodograja, ne da bi se napravilo posebno posojilo. Za časa službovanja finančnega ministra pl. Witte presegajo dohodki redne stroške za več kot 600 milijonov rubljev. Nekaj te svote se je porabilo za sibirsko železnico in druge naprave. Izredni stroški za novo vojno brodograje se pa še lahko pokrijejo iz omenjenih prihrankov. Rusija je res mogočna in finančno trdna država. Kakor se kaže, bode Rusija v kratkem v vzhodni Aziji, kamor z vso naglico pošilja vojaštvo, pokaza a svojo vojno moč. Vojna bode nastala najbrže med Rusi in Japonci, ki se tudi že oborožujejo na vso sapo in hočejo porabiti 115 milijonov jen za oboroženje.

Rusija se je poravnala s Turčijo, tako da ji Turčija za zdaj ne bode plačala 120.000 funtov zastale vojne odškodnine, ampak le 700.000 funtov. Tesalijo bodo turški vojaki zapustili prihodnji mesec.

Francoski državni izdatki kažejo 40 milijonov frankov primanjkljaja. Gleda se zdaj, kako bi se zvišali dohodki.

V zjedinenih državah je predsednik Mac Kinley podpisal zakon, s katerim se dovoljuje 50 milijonov dolarjev za deželno brambo.

Domače novice.

Osebnosti. Vodstvo mestne dekliške osemrazrednice v Ljubljani se je podelilo gđ. Em. Gusl. — Muzejski preparator g. F. Schulz je bil imenovan od dež. zbora muzejskim asistentom in pride kot uradnik v 6 plačilni razred. — Prestavljeni so notarji gg: Viktor Schönwetter iz Radeč v Ljubljano, Bratkovič iz Brežic v Gornji Grad, J. Rahne iz Il. Bistrice na Brdo in Omahen iz Postojne v Il. Bistrice. — G. M. Čeh v Idriji je imenovan nadgozdarjem. — Preč. g. S. Bauer, mestni župnik v Pliberku, je imenovan dekanom. — V Škofji Loki je v uršulinskem samostanu umrla 9. t. m. č. m. Kamila Huber. Stara je bila 78 let, v redovnem stanu je preživela 59 let. — Od kapi zadet je umrl v Gorici učitelj godbe Val. Brežan. — Č. g. Anton Pipan, kuhat v Lomu na Goriškem je 9. t. m. umrl za mrtvoudom. — Novomeščan Jaroslav Ikaš je bil včeraj na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem filozofije sub auspiciis.

Na dan ž njimi! Včerajšnji „Slovenski Narod“ je začel prinašati članke, katerih konec bode najbrže — pohvala nemških grofov in baronov. Ljubljanci osupnjeni gledajo, kaj bode iz tega, in poprašujejo, če ni ta hvala veleposestnikov kaka koncesija dr. Tavčarju, stoječa med točkami pravne pogodbe obeh narodnih strank. Zakaj se že ne obelodanijo pravni pogoji? Kdo sedi na njih? Govori se, da g. cesarski svetnik Murnik. Slovenski narod zahteva: Na dan s pravnimi pogoji, da se bode videlo, koliko je ura!

Odgovor „Edinosti“. Pojasnila zahteva vrla „Edinost“ od nas zaradi besede „neodvisni“, ki

stoji v neki notici zadnje številke našega lista. Stvar je takó: Stavke: „Naš neodvisni list bode brez strahu pojasnil čedne razmere prihodnjic“ (in to je storil v današnjem članku), je gotovo bolj v logični zvezi s stavkom, ki stoji pred njim in ki se tiče „Naroda“, kakor s stavkom, ki stoji za njim in ki se tiče „Edinosti“. Glede na razmere med slovenskim programom in onim štajarskim dopisom pa, ki se tiče „Edinosti“, opozarjamo samo na to-le dejstvo. „Narod“ piše, da je oni „jako pametni, jako simpatični članek v „Edinosti“ o strankarstvu na Kranjskem priobčil nekaj idej, ki so jedino prave in umestne“ — „Edinost“ se pa zavaruje proti svojemu dopisniku, stoječ na stališču, „da vsa taktika in ves program slovenskih voditeljev m. rata biti prikrojena po zahtevah interesa celokupnega naroda slovenskega“. In vender je priobčila oni dopis. Čemu ta taktika?

Za slovensko vseučilišče so se izjavili koroški deželni poslanci, ki zahtevajo, da naj slovenski državni poslanci izposlušajo veljavnost izpitov zagrebškega vseučilišča tudi za tostransko polovico, dokler nam niso zagotovljeni pogoji za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

Volilni shod bode imel jutri ljubljanski poslanec in župan g. Ivan Hribar ob 10. uri dopoldne v „Sokolski dvorani“ „Narodnega Doma“. Poročal bode o svojem delovanju v minolem zasedanju deželnega zbora.

Sklep šolskega leta bode letos na ljudskih šolah radi cesarjevega jubileja baje že 1. julija. Tudi jeseni ob slavnosti bode imeli učenci teden dni prosto.

Vegov spomenik. Zopet se je sprožila misel, naj se postavi temu slavnemu Slovincu spomenik v Ljubljani. Cesarjev jubilej bi bil najprimernejši čas za to. Če se veteranski kor v Ljubljani krepko poprime te misli, se bode nabitranja vdeležilo tudi avstrijsko vojaštvo, učeni krogi in zavodi.

Socijalni demokratje med seboj so nekaj pametnega poguntali. Uredništvo „Delavca“ in „Svobode“ so dali sodruhu — Zadniku. Vedno hitreje napredujejo po rakovi poti. Zavrtnik, ki je doslej uredoval ta dva lista, a se je sprl s izvrševalnim strankinim odborom, bode poskusil svojo srečo z novim listom. Izdajal bode trikrat na mesec v Trstu „Rudeči prapor“. „Delavec“ in „Svoboda“ prideta v Ljubljano. Sodruhu se nadejajo, da ju bode tiskala Miličeva tiskarna. Ako se to zgodi, tedaj vedo Slovenci, kako naj obračunajo s to tiskarno!

Nove slovenske dopisnice. Dopisnice „Slov. plan. društva“ smo že pohvalili, da so jako originalne in umetniški izvršene. V zalogi jih ima g. Jos. Petrič v Ljubljani. Jeden komad stane 5 kr. — V kratkem izidejo v Celovcu dopisnice, katerih dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Kazale bodo vojvodski stol pri Gospe Sveti, Narodno šolo v Velkovecu in Blagoca z zmajem v Celovcu. Slovenci, proč s tujimi dopisnicami in sezimo po domačih!

Vrhniška železnica prične se graditi pričetkom aprila t. l.

Nova Parmova opera „Stara pesem“, o kateri smo že poročali, pela se bode na hrvatskem narodnem gledališču v Zagrebu dne 12. t. m.

Porotne obravnave. V sredo je bil Ivan Učakar iz Pristave obsojen radi hudodelstva uboja na pet let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temnici dne 7. jan. Dne 7. jan. je namreč nekemu Roglju tako razbil črepinjo, da je Rogelj vsled tega umrl. — Delavca Ivan Japelj in Ivan Cankar iz Ljubljane sta bila od obtožbe hudodelstva posilstva oproščena.

Novi fotografski zavod „Adele“ (Wolfove ulice št. 6), last domačina g. Davorina Rovšeka, je danes blagoslovil č. g. frančiškanski župnik P. Hugolin Sattner. Atelizer je brezdvomno najlepši in najelegantnejši v Ljubljani. Opozarjamo na današnji inserat g. Rovšeka in na njegovo izložbo slik v Wolfovih ulicah, ki priča o velikem napredku tega vrlega domačega fotografa.

Novačenje v Gorici. Drž. in dež. poslanec č. g. dr. A. Gregorčič, opominja v „Soči“ goriška županstva, naj vplivajo na mladeniče, da pridejo letos k novačenju brez zastav in enakih znamenj v mesto Gorico, ker nestrpna italijanska preširnost, ki se šopiri na gorkem solncu visoke zaščite, v vsakem pojavu slovenskega življa, naj bo še tako miren, naraven in zakonit, vidi naskok na italijansko posest in kliče na pomoč oboroženo silo. — V Ljubljani je narobe. Tu so izzivajoča znamenja „karfijolcev“ pod zaščito bajonetov in ostrih sodnih preiskav!

Za škrofulozne otroke, ki se hočejo poslati v morskopel v Gradež s podporo kranjskega deželnega odbora, je treba vložiti prošnje do konca meseca aprila.

V Predosljih pri Kranju je pri občinskih volitvah zmagala katoliško-narodna stranka.

Volkovanje v Celju. „Domovina“ poroča: „Preteklo nedeljo so si „Wolfovci“ ob priliki koncerta „Musikvereina“ privoščili zopet svoj „heil!“ Med koncertom zahtevali so nakrat naj se igra „Wolf Marsch“. Ker na huronsko vpitje in ropotanje kapelnik Diessl trikrat ni hotel vstreči, je slednjič zapustil ta oder in godbo, na kar je nastopil mladi Reitter, sin c. kr. sod. svetovalca v Celju, in on dirigiral „Wolf Marsch“. Da se je tulilo in razbijalo, je ob sebi razumno in „heil-Deutschland“, „Bismark“ in drugih takih „patrijotičnih“ izrazov ni bilo ne konca ne kraja. To pa je dalo povod, da so vsi navzoči častniki takoj zapustili dvorano pri Koscherju, katerim je sledil tudi c. kr. predsednik okrožnega sodišča g. Rudolf pl. Ulepitsch z družino. Tako bodo ti celjski Prusaki kmalo pregnali povsod avstrijsko misleče goste in kam to vede, si lahko vsakdo misli. Ali vlada res nima nobene moči?!

Učiteljstvo in „Slov. Matica“. V Prečnem letu je štela „Slovenska Matica“, kakor poroča „Popotnik“, izmed ljudsko-šolskih in meščanskih učiteljev 274 moških in 34 ženskih članov, in sicer na Štajarskem 121, na Kranjskem 115, na Primorskem 69 in na Koroškem 3 člane. Ako vzamemo vse slovensko učiteljstvo z ozirom na dežele, se pokaže to-le razmerje: primorskih učiteljev je vpisanih v „Matico“ 24%, kranjskih 20%, štajarskih 18%, in koroških slovenskih učiteljev 3%. Jako žalostno je, da v celovškem, šmohorskem, slovenjegraškem in velikovškem šolskem okraju ne najdemo niti jednega učitelja pri „Matici“. Ali smemo upati, da bodo sedaj, ko so se zboljšale plače, tudi nekateri kranjski učitelji in zlasti učiteljice še pristopili k „Matici“?

Laški duhovni tržaške škofije so izročili, kakor poroča „Piccolo“, škofu Šterku spomenico, v kateri mu priporočajo, da naj ne razširja slovenske propagande v italijanskih cerkvah. Ta predrznost že res presega vse meje.

„Die Deutschvölkischen von Gratz“ so izdali oklic, v katerem pozivljejo Gračane, da naj nocoj razsvetle mesto zaradi dogodkov dne 13. marca 1848 in ker je bil „nemški“ cesar Jožef II. rojen 13. marca 1741. V Gradcu bode tedaj nocoj in jutri gotovo še večji „špektakelj“, kakor na Dunaju. Pangermanski dijaki in socijalni demokratje menijo, da jim kmalu udari ura „nastopa“.

Društva.

Pevsko društvo „Ljubljana“ priredi pevski večer na čast vsem Josipinam in Josipom dne 19. marca 1898. ob 1/8. uri zvečer v gostilnici pri „Virantu“ na Sv. Jakoba Trgu. Iz prijaznosti sodelujeta tamburaški klub „Zvezda“ in gosp. Fran Perdan. Vstopnina 30 kr. Podporni člani so vstopnine prosti.

Odbor katoliškega političnega društva v Ljubljani se je tako le sestavil: predsednik vodja in poslanec Povše, podpredsednika kanonik Kalan in dr. Fr. Papež, tajnik advok. koncipijent V. Schweitzer, blagajnik prof. dr. Janežič.

Z Dobrave pri Kranju se nam javlja, da se je tam osnovala „kmetijska podružnica“ po prizadevanju veletržca gospoda Filipa Pogačnika. Dne 6. t. m. se je odbor jednoglasno izvolil iz

sledečih gospodov: veletržec Filip Pogačnik, načelnik; odborniki pa gg: drž. posl. Josip Pogačnik, župnik Valentin Aljančič ter posestniki: Peter Sitar, Jakob Pogačnik in Mihael Pane.

V Dobropoljah bode redni občni zbor „Kmetijskega društva“ jutri ob 1/4. uri popoldne v sobi bralnega društva. Društvo je imelo preteklo leto skupnega prometa 50.212 gold. 47 kr., čistega dobička pa 376 gld. 10 kr.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu februarju 1898 je 114 strank vložilo 30.372 gld. 70 kr., 63 strank vzdignilo 7.745 gld. 74 kr., 14 strankam se je izplačalo posojil 7.600 gld.

„Illyria“ (!) se imenuje novo društvo nemških buršev za Trst in Primorsko.

Češka podružnica sloven. planinskega društva v Pragi je 3. marca zopet priredila poučno-zabavni večer, kateri je bil, kakor po prejšnji, obilo obiskan. — Stavbeni svetnik Rybář, ki je mnogo let preživel mej Slovenci, je predaval o Krasu, kateri pa nam je narisal vse drugače živo, nego se navadno čita v potin drugih podobnih pisih. Hvaležno mu je bilo mnogobrojno občinstvo posebno za lepo sliko, katero je podal o minulosti, o žalostni preteklosti slovenskega naroda, kojega last so bile takorekoč vse avstrijske planinske dežele. V zabavnem delu se je odlikoval posebno kvartet akad. slikarjev s Slovincem Jos. Germom na čelu, kateri je zapel nekaj najlepših slovenskih in čeških narodnih in umetnih pesnij. Poleg tega kvarteta je žel obilo pohvale pravnik Ryba, ki se nam je predstavil kot humorist virtuoz na gosli. Končno je nastopil še gosp. Prošek s svojim krasnim, orjaškim glasom ter prispel, spremljan na glasovirju, mnogo k dobri volji in zabavi vsega občinstva. — Ko se je poslal še od vseh navzočih podpisani pozdrav na našega odličnega pesnika Ant. Aškercu, se je večina razšla domov, dočim se je mlajši svet še dolgo ogreval pri navdušenih govorih državnega in deželnega poslanca viteza J. Radimskega, ki je vže opetovano pokazal, kako ljubi in ceni naš narod. Število členov češke podružnice slov. planinskega društva je do sedaj narastlo na 130, neumornemu delovanju odborovemu pa se bode gotovo posrečilo, da podružnica skoro doseže ono število, s katerim se more doslej ponášati jedino le osrednje društvo. Poslednji zabavno-poučni večer pred velikonočnimi počitnicami se priredi koj v začetku aprila ali še koncem marca. To bode prav za prav pravi umetniški koncert s kratkim predavanjem in kolikor mogoče popolno turistično razstavo, na kateri si bode mogel ogledati vsakdo vse, kar potrebuje na gorsko pot od derez (krampežev) pa do pomečkane klobuka. [Upajmo, da bode marsikak Čehrekrut letošnje poletje prvič poskusil nategniti turistično uniformo, v kateri obiše nas in naše

gore, v katere se pa tudi gotovo zaljubi, kakor so zaljubljeni vanje vsi, kateri jih poznajo. Na svidenje torej tam: „Gdje orô gnjezdo vrh timora vije!“

Književnost.

„Slovenski Čebelar“. Tega novega in pravičnega lista, ki je glasilo „Slovenskega čebelarkega društva“, je izšla v Ljubljani prva številka pod uredništvom Frančiška Rojine. List izhaja pa enkrat na mesec in se pošilja udom brezplačno, za neude je pa cena 1 gld. na leto.

Jugoslavenska akademija v Zagrebu je izdala šestero knjig, katere ravnokar razpošilja. Že na prvi pogled se vidi, da Jugoslavenska akademija s svojimi publikacijami ne zaostaja dosti za akademijo dunajsko, na kar smo lahko ponosni vsi Jugoslovani. Naslovi knjigam se glase: 1.) „Gragja za neogensku malakološku fauno Dalmacije, Hrvatske i Slavonije uz neke vrste iz Bosne, Hercegovine i Srbije. Složio Spiridion Brusina 2.) in 3.) Jugosl. Akademije knjiga 132. in 133. 4.) Monumenta spectantia historiam Slavorum meridionalium, vol. 29. 5.) Znanstvena djela za obcu naobrazbu, sp. Natko Nodilo, knjiga 1. 6.) Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena, ur. dr. Ant. Radić, zvezek 2.

„Mladost“. Tega lista vsebino navaja „Neue Freie Presse“. Jako sumljivo! V kakšni zvezi je li ta slovanski list s staro Židinjjo?

V Zagrebu je izšla knjiga „Povjestni spomenici slob. hrvatskega grada Zagreba“ (IV. zvezek), katero je spisal znani zgodovinar hrvatski Iv. Thalčić. Knjigo je založilo mesto.

Razne stvari.

Zopet dvoboji! V Požunu sta se včeraj dvobojevala nadžupan Julij pl. Szalavszky in državni poslanec Oskar pl. Jvanka. Szalavszky je dobil kroglo v koleno in se je sesedel, da so ga odnesli v bolnico. Drug dvoboj sta imela včeraj v Budapešti grof Klebelsberg in Bethlen. Prvi je bil ranjen na prsni. — V italijanski zbornici so socijalni demokrati predložili zakonski načrt, da naj se dvoboj šteje pred sodiščem med hudodelstva, kar je gotovo po človeški pameti pravo.

Cavalottija so peljali v Rimu k pogrebu z velikimi ceremonijami, kakor tudi v Milanu, kjer so ga pokopali. Vencev je bilo 20 voz. Šole so bile na dan pogreba zaprte.

V Zagrebu so te dni v narodnem gledališču prvokrat predstavljali Kumičićevo dramo „Poslovi“. Kakor poroča „Obzor“, drama ni vspela. — Dalje je pričela svoje gostovanje na hrvatskem gledališču bavarska dvorna operna pevka gdč. Milka Trnina. — 27. marca bode hrvatsko gledališče slavilo 25letnico, kar je na njem prvi-

krat nastopil najodličnejši član hrvatskega gledališča A. Fijan.

Grof Tolstoj bode 28. avgusta praznoval 70letnico svojega rojstva in 50letnico svojega pisateljskega delovanja. Rusija mu bode priredila velike slavnosti.

Ko bi Slovenci takega imeli! William Mac Donald, tabačni milijonar v Kanadi, je daroval Mac Gillovi univerzi 3.000.000 dolarjev.

Spomenik Matejku bode postavil grof Mileski v Krakovu na lastne stroške.

V „Slovanski Besedi“ na Dunaju je pred nekaj časom požar uničil pobištvo. Uničena je tudi krasna slika „Slovanstvo“.

Slovani v Ameriki. Slovaki v Ameriki dobe svoj dnevnik. — Slovenci v Jolietu imajo svojo godbo, ki izbuja splošno občudovanje. — Slovenci so svojo „Kranjsko Slovensko Katoliško Jednoto“ inkorporirali po postavah države Illinois. Namen te korporacije je družbena pomoč, medsebojna podpora, pomaganje drug drugemu v poslu, skrb za bolnike in pokop umrlih.

Srbski kvartet „Marinko“, obstoječ iz štirih izbornih srbskih pevk, se je osnoval v Belem Gradu ter bode v vseh večjih evropskih mestih pel srbske pesmi. Pevke bodo nastopile v narodni noši. Pel je srbski kvartet že v Parizu in v Berlinu, kjer je dosegel velikanskih uspehov.

Poslano. *)

gospodu Jakobu Burgerju, posestniku in zidarskemu mojstru v Spodnji Šiški.

Glasom obvestila županstva v Spodnji Šiški z dne 29. januarja 1898 št. 60 ste se vi v odborovi seji dne 29. januarja 1898 l. v navzočnosti celega odbora izjavili, da Svojim izrazom v seji 15. januarja 1898 proti gasilnemu društvu niste mislili društva razžaliti, in to vzame podpisani odbor gasilnega društva za doščenenjem na znanje.

Spod. Šiška dne 1. marca 1898.

Odbor gasilnega društva v Spodnji Šiški.

* Za to »poslano« je uredništvo le toliko odgovorno, kolikor določa zakon. 80 (1-1)

Prej **Albert Robida** Prej
M. Učak M. Učak
v Ljubljani, Rožne ulice št. 5
26 (25-1) izvršuje po najnižjih cenah
sobna slikarska dela
v vsakem slogu in ima tudi na blagovoljni ogled veliko zbirko najnovejših vzorcev. — Dela na deželi se vzprejemajo ob vsakem času. Priporoča se posebno za slikanje cerkev in kapel. — Naročajo se dela lahko tudi pismenim potom.

Otvoritev fotografskega ateliera.

Slavnemu občinstvu iz Ljubljane in dežele podpisani najudaneje naznanja, da bode **v nedeljo dne 13. t. m.** otvoril v **Wolfovi ulici št. 6.**

fotografski ateliera „Adele“.

Novi fotografski zavod otvoril bodem kot **filijalko** svojega zavoda v Kolodvorskih ulicah, ki bode tudi naprej točno in redno posloval.

Z otvoritvijo filijalke nameravam ugoditi udobnosti slavnega občinstva ter se nadejam, da bode tudi temu mojemu novemu podjetju naklonilo svojo blagohotnost.

Za poslovanje v filijalki sem preskrbel **najsposobnejših močij**, ki bodo mogle tudi ob moji nenavzočnosti vsem zahtevam odlično zadoščati.

Atelier je elegantno opremljen z vsemi potrebnimi prostori. Na razpolago imam med drugim fino urejeno **sobo za toaleta** in **dve čakalnici**. Sploh sem se z upeljavo **najnovejših izumov** potrudil, da bode moja filijalka vspešno in v splošno zadovoljnost delovala na polju fotografske umetnosti.

Priporočujoč se slavnemu občinstvu beležim 29 (2-1)

najodličnejšim spoštovanjem

Davorin Rovšek,

fotograf v Ljubljani.

Kolodvorske ulice št. 34.
Telefon št. 77.

Wolfove ulice št. 6.
Telefon št. 78.

Zahvala in priporočilo.

Veseloštopovanemu občinstvu in svojim cenjenim p. n. gostom uljudno naznanjam, da sem se iz prejšnjih restavracijskih prostorov **pri „Zlati ribi“ v Ribjih ulicah premestil v**

restavracijo pri „Virantu“

sv. Jakoba trg št. 20.

Vsem svojim cenjenim gostom, ki so me počastili s svojim obiskom v prejšnji moji restavraciji, prosim, da mi svojo naklonjenost ohranijo tudi v naprej, ter se njim kakor tudi vsemu p. n. občinstvu priporočam v mnogobrojen obisk. Potrudil se bodem kar najbolje svoje cenjene goste zadovoljiti s **pristnim dolenskim in bizeljskim vinom ter vedno svežim Koslerjevim carskim pivom.**

Tudi bodem skrbel vedno za **ukusna gorka in mrzla jedila.** Od danes naprej dobivajo se v postnih dneh **fine morske ribe.**

Popotnikom dajem na razpolago povsem prenovljene, snažne sobe v prenočevanje.

Preskrbljeno je vse potrebno, da se gg. **voznikom** vsestranski postreže.

☞ **Vsprejmejo se tudi dekleta v kuhinjski pouk.** ☜

Z odličnim spoštovanjem

Fran Rozman,

23 (3-2) restavrater „pri Virantu“ sv. Jakoba trg št. 20.